

Gn kapitola 30.

[1] Když Ráchel viděla že Jákobovi nerodí žárčila na svou sestru a naléhala na Jákoba: "Dej mi syny! Nedáš-li, umřu." [2] Jákob vzplanul proti Ráchel hněvem a okřikl ji: "Což mohu za to, že Bůh odpírá plod tvému životu?" [3] Odvětila: "Tu je má otrokyně Bilha; vejdi k ní! Porodí na má kolena, a tak i já budu mít z ní syny." [4] Dala mu tedy svou služku Bilhu za ženu a Jákob k ní vešel. [5] Bilha otěhotněla a porodila Jákobovi syna. [6] Tu řekla Ráchel: "Bůh mě obhájil, také můj hlas uslyšel a dal mi syna." Proto ho pojmenovala Dan (to je obhájce). [7] Ráchelina služka Bilha otěhotněla ještě jednou a porodila Jákobovi druhého syna. [8] Ráchel opět řekla: "V úporném boji o Boží přízeň jsem zápasila se svou sestrou a obstála jsem." A pojmenovala ho Neftalí. [9] Když Lea viděla, že přestala rodit, vzala svou služku Zilpu a dala jí Jákobovi za ženu. [10] Také Lejina služka Zilpa porodila Jákobovi syna. [11] Tu Lea řekla: "Jaké štěstí!" A dala mu jméno Gád (to je štěstí). [12] Pak Lejina služka Zilpa porodila Jákobovi druhého syna. [13] Lea opět řekla: "Jaké blaho pro mne; všechny dcery mě budou blahoslavít." A dala mu jméno Ašer (to je Blahoslav). [14] Ve dnech, kdy se žala pšenice, vyšel Rúben a nalezl na poli jablíčka lásky a přinesl je své matce Leji. Ráchel však na Leu naléhala: "Dej mi prosím několik těch jablíček lásky od svého syna!" [15] Ale ona ji odbyla: "Copak je to málo, žes mi vzala muže? Chceš mi vzít i jablíčka lásky od mého syna?" Ráchel řekla: "Tak ať za ta jablíčka lásky od tvého syna spí tuto noc s tebou." [16] Když Jákob přicházel navečer z pole, vyšla mu Lea vstříc a řekla: "Musíš vejít ke mně, najala jsem tě za mzdu, za jablíčka lásky od svého syna." I spal té noci s ní. [17] A Bůh Leu vyslyšel; otěhotněla a porodila Jákobovi pátého syna. [18] Lea řekla: "Bůh mi dal mzdu za to, že jsem svému muži dala svou služku." A pojmenovala ho Isachar (to je Za-mzdu-najatý). [19] Lea otěhotněla ještě jednou a porodila Jákobovi šestého syna. [20] Lea opět řekla: "Jak pěkným darem obdaroval Bůh právě mne! Tentokrát už bude můj muž zůstat se mnou. Porodila jsem mu šest synů!" A dala mu jméno Zabulon (to je Zůstávající). [21] Potom porodila dceru a dala jí jméno Dína. [22] I rozpomenul se Bůh na Ráchel, vyslyšel ji a otevřel její lůno. [23] Otěhotněla, porodila syna a řekla: "Bůh odňal mé pohanění." [24] Dala mu jméno Josef (to je Přidej [Bůh]) a dodala: "Kéž mi Hospodin přidá ještě dalšího syna." [25] Když Ráchel porodila Josefa, řekl Jákob Lábanovi: "Propust' mě, abych mohl odejít do svého domova a do své země. [26] Vydej mi mé ženy a děti, za něž jsem ti sloužil, a já půjdu. Sám přece víš, jakou službu jsem ti prokázal." [27] Lában mu odvětil: "Kéž bych získal tvoji přízeň! Zjistil jsem, že mi Hospodin kvůli tobě žehná." [28] Dále řekl: "Urci si přesně mzdu a dám ti ji." [29] Jákob mu odpověděl: "Sám přece víš, jak jsem ti sloužil a jak prospívalo tvé stádo, když jsem byl při něm. [30] Vždyť to byla hrstka, kterou jsi měl, než jsem přišel, a rozmnožila se nesmírně. Hospodin ti žehnal na každém mém kroku. Ale kdy budu konečně pracovat také pro svou rodinu?" [31] Lában se otázal: "Co ti mám dát?" Jákob odvětil: "Nemusíš mi dávat vůbec nic. Budu dále pást a střežit tvé ovce a kozy když pro mne uděláš tuto věc: [32] Projdu dnes všechny tvé ovce a kozy a vyřadím z nich každé skvrnitě a strakaté mládě, všechna načernalá jehňata a strakatá a skvrnitá kůzlata; to bude má mzda. [33] Od zítřka se bude má poctivost osvědčovat takto: Když přijdeš přehlížet mou mzdu, všechno, co nebude mezi mými kůzlata skvrnitě a strakaté a mezi jehňaty načernalé, pokládej za kradené." [34] Lában řekl: "Nuže, ať se stane podle tvého slova." [35] A téhož dne sám vyřadil pruhované a strakaté kozy a všechny skvrnitě a strakaté kozy, všechno, na čem bylo něco bílého, a všechna načernalá jehňata, a svěřil je svým synům. [36] Stanovil také vzdálenost tří dnů cesty mezi sebou a Jákobem. A Jákob pásł ostatní Lábanovy ovce a kozy. [37] Jákob si nabral čerstvé pruty topolové, mandloňové a platanové a sloupal z nich na některých místech pruhy kůry až do běla. [38] Pruty, z nichž sloupal kůru, nakladl do napájecích žlabů, k nimž ovce a kozy přicházely pít, přímo před ně. I běhaly se, když přicházely pít. [39] Ovce a kozy se běhaly při pohledu na pruty a vrhaly pruhovaná, skvrnitá a strakatá mláďata. [40] Jákob jehňata odděloval; avšak ovce a kozy z bravu Lábanova obracel k pruhovaným a všem načernalým. Tak si pořídil vlastní stáda, ale ta nestavěl proti ovcím a kozám Lábanovým. [41] Pokaždé, když se z ovcí a koz běhaly ty nejstatnější kusy, kladl před ně Jákob do žlabů pruty, aby se běhaly před pruty. [42] Když však byly ovce a kozy nezuživé, pruty nekladl. Nezuživé tedy patřily Lábanovi a statné Jákobovi. [43] Tak se ten muž převelice vmohl a měl mnoho ovcí a koz, i služby a služebníky, i velbloudy a osly.